

ſajſdých hukníkow to něpožeda, aby také ſchězke ſcherpeňa a taku bolezu ſmiersch pschescherpesch dejali; ga zo won weto měſch, až my tu kſchizu, kotaruž Bog nam pſchipo-kožhjo, ſe ſczerpnosežu na ſe weſech a náſež dejmy, a to tež togodla, až my na Jeſušu jadnogo huſokego předk-chojžara mamy, kenz ſa to jomu předk klagone wjaſele tu kſchizu jo pſchescherpel (Ebr. 12, 2. 3.) A wot teje kſchize thch kſcheczijanow zomu my něto wězej gronischt.

Ev. Žana 16, 16—23.

Po małej chyli něbužoscho wž mno wižech, a naſpet po małej chyli bužoscho wž mito wižech, dokulaž ja k tomu Woſch-zeju du.

Ga žachu někotare ſjogo hukníkow mjaſy ſobu: zo to jo, až won k nam žejo: po małej chyli něbužoscho wž mito wižech, a naſpet po małej chyli bužoscho wž mno wižech, a, dokulaž ja du k tomu Woſchzoju?

Togodla žachu woni: zo to jo, až won žejo po małej chyli? my niewém, zo won groni.

Ga huſna Jeſus, až woni kſcheku ſjogo pſchafchaſch a žaſchko k nim: wot togo napſchafchujoscho wž ſe mjaſy ſobu, až ja ſom gronił: po małej chyli něbužoscho wž mno wižech, a ſahej po małej chyli bužoscho wž mno wižech.

Sawěſcje, ſawérne, ja žeju wam: wž bužoscho pſakasch a huſch, ale ten ſwét ſe bužo wjaſelisch; wž pak bužoscho tužne byſch, glicholan waſcha tužnza derbi k wjaſelu hordowaſch.

Ženſka, gaž wona porožujo, ma tužny, dokulaž jeje ſchtunda jo pſchiſchla, gaž wona pak to zíſche jo porožila, nespomiua wona wězej na tu teſchnizu, togo wjaſela dla, až złowek ſe na ſwét jo narozíł.

Tež wž maſchó žem něto tužny, ale ja zu waſ ſahej wižech, a waſcha hutſchoba derbi ſe wjaſelisch, a waſchó wjaſele něbužo nicht wot waſ pſchejj weſich.

A na tem ſamem diu něbužoscho wž mito niž pſchafchaſch.

To žin ſajſche ſ evangeliom dajo nam gožbu, aby